

การพัฒนาทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Development of Reading Skill Thai Consonant True Cluster Using Reading Exercise Methods for Pratomsuksa 4 Student

ฟิรฮานา อุปมา^{1*}, อัสมาร์ วงศาชน¹, กัญจนวณ เลหาบุตร¹, พล เหลืองรังษี² และ เชษฐา ดำเกลี้ยง³
Firhana Uppama^{1*}, Asmar Wongsachanat¹, Kanvarin Laohabut¹ Pol Luangrangsee²
and Chadsada Damkliang³

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, สาขาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Graduate Student, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Asst. Prof., Ph.D., Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

³ อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาการประถมศึกษา), มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Lecturer of Bachelor of Education Program (Primary Education), Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: firhana267@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2) ประเมินความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวิทยาทานพัฒนา อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 22 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ จำนวน 2 แผน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ก่อนและหลังเรียน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ประโยชน์ของการวิจัยในครั้งนี้สามารถเป็นแนวทางแก่ครูภาษาไทย ในการคิดค้นเครื่องมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำแก่นักเรียน

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องคำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำควบกล้ำแท้, ทักษะการอ่าน

Abstract

The objective of this research were to 1) To compare reading skills by using the Thai language reading skills of Consonant true cluster practice exercises Methods for the Pratomsuksa 4 and 2) to assess satisfaction with using the Thai language reading skills practice exercises About Consonant true cluster of Pratomsuksa 4, the population used in this research is Pratomsuksa 4, semester 2, academic year 2023, Wittayapipat School, Manang District, Satun Province, under the Satun Provincial Private Education Office, 1 classroom, totaling 22 students. which was obtained from purposive random sampling. The tools used in the research is a 1) Thai reading skills practice. About Consonant true cluster, 2) Language learning plan. Thai About Consonant true cluster, 2 plans, 3) Achievement test for reading skills in Thai language About Consonant true cluster, before and after class and 4) Assessment of student satisfaction with the using of Thai reading skills of consonant true cluster practice exercises. The benefits of this research can be a guideline for Thai language teachers in devising tools to develop Consonant true cluster reading skills for students.

The research found that 1) Comparative results of reading skills in Thai language subjects. About Consonant true cluster of students in Pratomsuksa 4 after using the reading skill practice exercises were higher than before using the reading skill practice exercises. Statistically significant at the .01 level. And 2) Satisfaction with using the Thai language reading skill practice exercise of Consonant true cluster For Pratomsuksa 4, the overall average was 4.13, which was at a high level of satisfaction.

Keywords: Consonant True Cluster, Reading Skills

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้จริง โดยเฉพาะทักษะการอ่าน เพราะการอ่านทำให้ทราบเหตุการณ์ ทราบปัญหา เพิ่มพูนสติปัญญา โดยเฉพาะในการศึกษาหาความรู้ เพราะทักษะการอ่านเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ ผู้ที่มีทักษะการอ่านที่ดีจะช่วยให้ทักษะอื่น ๆ ทางด้านภาษาดีขึ้นตามไปด้วย วรณฤดี สุขชื่น (2563) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถประสมประสานตัวอักษรอย่างคล่องตัว แล้วไตร่ตรองออกเสียงคำ ประโยค ข้อความสั้นอย่างคล่องแคล่ว มีความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านออกเสียงได้ทันที ย่อมสามารถนำความรู้ความเข้าใจ ประสบการณ์ในการอ่านไปใช้ในการพัฒนาดตนเองและสังคมได้

คำควบกล้ำเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่สำคัญอย่างหนึ่งของภาษาไทย เพราะคำควบกล้ำมีลักษณะที่ทำให้เสียงในภาษาไทยมีความไพเราะ และแสดงถึงความประณีตของการออกเสียงคำ การออกเสียงคำควบกล้ำจะแตกต่างจากการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้นตัวเดียว หากไม่ระวังในการออกเสียงจะทำให้

ออกเสียงผิด เป็นสาเหตุที่ทำให้ความหมายที่ต้องการสื่อสารผิดไปด้วย สุรัสวดี จันทพันธ์ (2566) กล่าวถึงปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำว่า ปัจจุบันคนไทยส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ขาดความระมัดระวังในเรื่องการออกเสียงคำประเภทนี้ โดยส่วนมากจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะต้นหน้า ส่วนตัวควบจะไม่ออกเสียงเลย ทำให้ภาษาผิดเพี้ยนไป ครูผู้สอนจึงควรสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความจำเป็นและความสำคัญ ในเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง และส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นการจัดการปัญหาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นก่อนจะติดเป็นนิสัย เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการวางรากฐานในการใช้ภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติให้ถูกต้อง

ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ซึ่งสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน จากการทดสอบและสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีปัญหาในทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ซึ่งไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หาสาเหตุพบว่า สาเหตุหนึ่งคือ นักเรียนขาดทักษะในการออกเสียงคำควบกล้ำ เนื่องจากการสอนในห้องเรียนยังใช้ภาษาถิ่นได้ทำให้นักเรียนออกเสียงอักขระไม่ถูกต้อง จึงเกิดปัญหาในการอ่านคำควบกล้ำที่เป็นสาเหตุที่จะทำให้การสื่อความหมายของคำหรือประโยคผิดเพี้ยน นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนนิยมอ่านในใจโดยไม่เปล่งเสียงออกมา จึงทำให้ตนเองไม่ทราบถึงสิ่งที่อ่านว่ามีการออกเสียงถูกต้องหรือไม่ มีการนำคำผิดเพี้ยนเหล่านั้นมาใช้พูดคุยกันในกลุ่มวัยรุ่นโดยไม่ทราบว่าถูกหรือผิด

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมีความสำคัญจำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนให้มีทักษะที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาเครื่องมือที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำ ซึ่ง วรรณภรณ์ พระเมเด (2562) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะการอ่านเป็นสื่อประเภทที่ช่วยเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะที่เพิ่มขึ้น และสามารถนำความรู้ความเข้าใจไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียน ดังนั้นจึงนำแบบฝึกทักษะดังกล่าวมาใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ และพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้สูงขึ้นรวมถึงสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของเอกลักษณ์ทางภาษาไทยที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่าน ระหว่างก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อประเมินความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การอ่าน นับเป็นอีกหนึ่งทักษะที่มีความสำคัญอย่างมาก การอ่านทำให้เกิดปัญญาความคิดที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ช่วยให้พัฒนาตนเอง ทั้งยังทำให้เป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ สภาพความเคลื่อนไหวของโลกในปัจจุบัน และยังทำให้รู้จักปรับตัวในการอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข ผ่อนคลายความเครียดที่เกิดจาก

การทำกิจกรรมการงานต่าง ๆ ส่งเสริมความรู้ ประสบการณ์ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ มีผู้ให้ความหมายของคำศัพท์ไว้ดังนี้

ไซศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2533) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลของสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมเสียงเพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านเพื่ออ่านออกมุงให้อ่านหนังสือให้แตกฉาน

วรรณิ โสมประยูร (2537) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องการใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้ และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

บันลือ พุกกะวัน (2545) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลสัญลักษณ์เป็นเสียงพูด การสังเกต การจำรูปคำที่เคยอ่าน และรูปคำใหม่ให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเป็นแนวทางช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษร

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของคำว่า "อ่าน" ไว้ดังนี้ "อ่าน" หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือหรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อเข้าใจ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่าน คือ การแปลตัวอักษรมาเป็นคำ ซึ่งทำให้ทราบความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อทำให้เข้าใจเนื้อหาสาระในการอ่านและสามารถจับประเด็นสำคัญ ๆ ที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อให้ผู้รับสารทราบ การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการเรียนในวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม อันมีผลต่อเนื่องไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

คำควบกล้ำ

คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะสองตัวเขียนเรียงกันอยู่ต้นพยางค์ และใช้สระเดียวกัน อ่านออกเสียงกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์นั้นจะผันไปตามเสียงพยัญชนะตัวหน้า สุรัสวดี จันทพันธ์ (2566) ได้กล่าวถึงนักการศึกษา ได้แก่ ศิวการต์ ปทุมสูติ, สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ ซึ่งให้ความหมายของคำควบกล้ำสอดคล้องกันว่า คำควบกล้ำ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัว เรียงกัน ออกเสียงควบหรือกล้ำอยู่ในสระเดียวกัน ตัวแรกจะเป็นพยัญชนะหลัก ตัวหลังคือตัวกล้ำ มีเพียง 3 ตัว คือ ร ล และ ว คำควบกล้ำ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. คำควบกล้ำแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะสองตัวเรียงกัน โดยพยัญชนะตัวหน้าเป็น ก ข ค ต ป ผ พ และพยัญชนะตัวควบเป็น ร ล ว ประสมด้วยสระเดียวกัน เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวพร้อมกัน เช่น กรุง กลม ไก

2. คำควบไม่แท้ คือ คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหน้าเป็นตัว จ ช ท ศ ส พยัญชนะตัวควบเป็นตัว ร ประสมสระเดียวกัน เช่น จริ่ง ไชร์ ทราย เสร้า สร้าง เวลาอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่มีตัว จร ชร ศร และ สร จะอ่านออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้นไม่ต้องออกเสียงตัว ร เช่น เสร้า อ่านว่า เส้า หากเป็นคำควบกล้ำ ไม่แท้ที่มีตัว ทรให้อ่านออกเสียงเป็น ช เช่น ทรง อ่านว่า ชง

ในการออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำนั้น จะต้องรู้ถึงวิธีการออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวก่อน วิเชียร เกษประทุม (2543) กล่าวว่า การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว จะต้องรู้ถึงวิธีการออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้อง

จากการศึกษาหลักการและวิธีการอ่านคำควบกล้ำ จะเห็นได้ว่า ในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ นั้นจำเป็นต้องอาศัยความสม่ำเสมอในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งครูควรฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำให้ถูกต้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ คือ ชุดเสริมการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทบทวนเนื้อหาที่เรียนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น โดยมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่มีกิจกรรมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดทักษะ ความเข้าใจ รวมถึงความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ (มาลีรัตน์ มะลิปา, 2554) ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ไพฑูรย์ มูลติ (2546) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะว่า คือ ชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อยู่แล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ และการฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนให้กับครู อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

ฐานิยา อมรพลัง (2548) อธิบายถึงความหมายของแบบฝึกทักษะว่า คือ งานกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำเพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความสามารถให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อนิษฐ์ กรโกร (2549) กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดยมีการทบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้ นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ใช้ในการฝึกทักษะการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาของนักเรียน นิยมใช้ในกลุ่มสาระภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การงาน และพื้นฐานอาชีพ และกล่าวอีกว่า เมื่อครูได้สอนแนวคิด หลักการให้กับนักเรียน และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นแล้ว ขั้นตอนต่อไปครูต้องจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกฝน เพื่อให้ความเข้าใจ ความรู้ ความชำนาญ คล่องแคล่ว แม่นยำ และรวดเร็วหรือที่เรียกว่า ฝึกฝนจนเกิดรู้และชำนาญ มีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากความหมายของแบบฝึกทักษะข้างต้น สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งสร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อยู่แล้วหรือฝึกฝนทักษะของนักเรียนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ดียิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียน และเพื่อตรวจสอบความรู้ของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ ว่า มีพัฒนาการและความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ มีนักการศึกษาได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ดังต่อไปนี้

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมว่า ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนของตนเองก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น ซึ่งการสร้างแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนการสร้างคล้ายคลึงกับการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทอื่น ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น
 - 1.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะทำการสอน
 - 1.2 ปัญหาการผ่านจุดประสงค์ของนักเรียน
 - 1.3 ผลจากการสังเกตพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์
 - 1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษารายละเอียดในหลักสูตรเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และกิจกรรม
3. พิจารณาแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อ 1 โดยการสร้างแบบฝึก และเลือกเนื้อหาในส่วนที่จะสร้างแบบฝึกนั้นจะทำเรื่องใด กำหนดเป็นโครงเรื่องไว้
4. ศึกษารูปแบบของการสร้างแบบฝึกจากเอกสารตัวอย่าง
5. ออกแบบชุดฝึกแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายน่าสนใจ
6. ลงมือสร้างแบบฝึกในแต่ละชุด พร้อมทั้งข้อทดสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
8. นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
9. ปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
10. นำไปใช้จริงและเผยแพร่ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณภรณ์ พระเมเด (2562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สํารวจคำพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี 2) พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 3) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1) คำพื้นฐานภาษาไทยที่เป็นปัญหาต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด มีจำนวน 150 คำ

2) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 15 แบบฝึก โดยมีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.27 - 4.58 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33

3) นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะมีผลคะแนนทักษะการอ่านหลังเรียนและทักษะการเขียนหลังเรียนสูงกว่าทักษะการอ่านและการเขียนก่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทยโดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สุรัสวดี จันทพันธ์ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพธิ์สว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบ

ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำควบล้ำของนักเรียนก่อนและหลังการส่งเสริม โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร และเปรียบเทียบหลังการส่งเสริมกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม และ 2) เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านและการเขียนคำควบล้ำของนักเรียนหลังการส่งเสริม โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร กับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้าที่ตั้งไว้ร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภายหลังการส่งเสริมโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 80

2) นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภายหลังการส่งเสริมโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร ผ่านเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้าที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

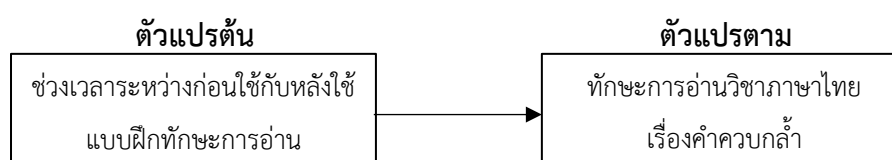
ไหมฟ้า รัตนะ (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทย โดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาระดับความพึงพอใจ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

1) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) ความพึงพอใจเรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แบบฝึกทักษะ ซึ่งแบบฝึกทักษะถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียน เพราะการทำแบบฝึกซ้ำ ๆ มาก ๆ บ่อย ๆ เป็นการช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง และเกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวิทยาพิพัฒน์ อำเภอมะนัง จังหวัดสตูล สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดสตูล จำนวน 1 ห้องเรียน รวมนักเรียน 22 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ที่ 0.75
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 2 ชั่วโมง มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ที่ 0.78
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนมีค่าความเที่ยงตรงอยู่ที่ 0.75
4. แบบประเมินความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ที่ 0.61

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านคำควบกล้ำแท้ก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง
2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้เรียนกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านคำควบกล้ำแท้ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านคำควบกล้ำแท้หลังเรียนและก่อนเรียนของนักเรียนมาเปรียบเทียบความต่าง
5. วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ T-test แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (Dependent Sample t-test)
2. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คะแนน	n	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{d}$	t	p
ทดสอบก่อนเรียน	22	19.50	5.33	7.50	7.60**	.000
ทดสอบหลังเรียน	22	27.00	2.07			

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านระหว่างก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 19.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.33 และมีคะแนนเฉลี่ยทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 27.00 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.07 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนระหว่างก่อนกับหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (n = 22)

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 แบบฝึกทักษะมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน	4.09	0.53	มาก
1.2 การออกแบบเนื้อหาของแบบฝึกทักษะเหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถของนักเรียน	4.36	0.80	มาก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
2.1 แบบฝึกทักษะมีวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน	4.00	0.76	มาก
2.2 แบบฝึกทักษะมีขั้นตอน หรือกระบวนการที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.60	0.60	มาก
3. ด้านการวัดและการประเมินผล			
3.1 แบบฝึกทักษะสร้างความรู้ให้นักเรียนได้มากขึ้น	4.23	0.53	มาก
3.2 แบบฝึกทักษะใช้วิธีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง	4.60	0.60	มากที่สุด
ภาพรวม	4.13	0.43	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการวัดและการประเมินผล ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.53) และ สุดท้ายด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองและวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจของการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับมาก

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อาจเป็นผลมาจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกฝนอย่างเป็นขั้นตอนจากง่ายไปยาก และฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจที่กว้างขวาง และเกิดความชำนาญมากขึ้น สอดคล้องกับ วรรณภรณ์ พระเมเด (2562) ที่กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรัสวดี จันทพันธ์ (2566) ที่กล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะการอ่านช่วยให้พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และ ไหมฟ้า รัตนะ (2566) ที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบฝึกทักษะที่นำบทอ่าน และนิทานที่มีเนื้อเรื่องสนุกสนาน อ่านง่าย เหมาะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความพึงพอใจของ Michael Beer Beer (1964 อ้างใน ไหมฟ้า รัตนะ, 2566) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นทัศนคติของคนที่มีความต้องการสิ่งหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องกระทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการหรือสิ่งที่คาดหวังเอาไว้ เมื่อได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ บุคคลนั้นก็จะได้รับความพึงพอใจสูงขึ้นเรื่อย ๆ และ สอดคล้องกับ ไหมฟ้า รัตนะ (2566) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดกิจกรรมการอ่านคำควบกล้ำควบคู่กับการเขียน เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงและเขียนได้อย่างถูกต้อง
2. ควรทำการศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง คำควบกล้ำแท้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ไชศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. (2533). ภาษาไทย 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). การพัฒนาแผนการเรียนรู้หลักภาษาไทยเรื่องไตรยางค์ด้วยแบบฝึกทักษะเกมและเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บันลือ พุกกะตะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ไพฑูรย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- มาลีรัตน์ มะลิป่า. (2554). การพัฒนาชุดฝึกการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ปทุมธานี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2531 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วิเชียร เกษประทุม. (2543). ร-ล และคำควบกล้ำ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ธนธัชการพิมพ์.
- วรรณภรณ์ พระเมตตา. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วรรณ โสมประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณฤดี สุขชื่น. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าชะ-เขาเพิ่ม จังหวัดนครนายก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- ไหมฟ้า รัตนะ. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญวิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, สงขลา.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2553). การสร้างสื่อการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้สู่การพัฒนาผู้เรียน. โรงเรียนสุวรรณภูมิ, สุพรรณบุรี.

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
HATYAI UNIVERSITY

สุรัสวดี จันทพันธ์. (2566). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโพนสว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำร่วมกับการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. มปท.: สำนักพิมพ์โอเคบุคส์.

อกนิษฐ์ กรไกร. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กายยยานี 11 ด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op และแบบเดี่ยว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.